

ប៉ាដីអស្សារបស់មេកណ្តាលៀ

ដោយម៉ារីអេន្រីក ចនសុន រ៉ាន អេងហ្គុលេន
ហ្វូរន
(ផ្នែកនៅលើដំណើររឿងពិត)

« ក្មេងមួយចំនួនបាននិយាយថា យើងមិនមែនជាគ្រួសារល្អទេ ដោយសារប៉ាមិនមែនជាសមាជិករបស់ព្រះវិហារយើង » ។

ដំណើររឿងនេះបានកើតឡើងនៅ ស.វ.អ. ។

ប៉ាបានហៅ « មេកណ្តាលៀ ! លីលី ! » ។ « ដល់ពេលអានព្រះគម្ពីរ ហើយអធិស្ឋានហើយ ! » មេកណ្តាលៀអង្គុយចុះលើកម្រាលតូចដិតដ្រែងរបស់ពួកគេឈ្មោះធនដ្រប់ ។ លីលីបានគ្រលំគ្រាយដែលនាងចូលចិត្ត ។ ពេលអានព្រះគម្ពីរគ្រួសារគឺសប្បាយណាស់ ។ ពេលខ្លះ ពួកគេបានធ្វើតម្រាបតាមដំណើររឿងក្នុងព្រះគម្ពីរទាំងអស់គ្នា ។ វាបានជួយមេកណ្តាលៀស្រមៃយើងពិត

ដំណើររឿង ។ លីលីស៊ីនោះទៅទៀត ធនដ្រប់តែងតែជួយនៅពេលមានសត្វនៅក្នុងដំណើររឿង ! ប៉ាបានលើកព្រះគម្ពីរ ហើយអានមួយខ ។ បន្ទាប់មកគាត់បានហុចព្រះគម្ពីរឃ្លីបដ៏ធ្ងន់ ក្រាស់នោះទៅមេកណ្តាលៀ ។ ពួកគេម្នាក់ៗបានឆ្ងល់ធនដ្រប់ ។ មេកណ្តាលៀអានថា « ចូរមានចិត្តសប្បាយសន្តិកម្មទៅវិញទៅមក » ។ នាងធ្វើមុខស្រពោន ។ សមាជិកមិនតែងតែចិត្តល្អ

ចំពោះនាងនៅព្រះវិហារនោះទេ ។ នាងបានសួរថា « ម៉ាក់ ប៉ា តើខ្ញុំអាចនិយាយរឿងមួយប្រាប់ម៉ាក់ប៉ាបានទេ ? » ។ ម៉ាក់បានឆ្លើយថា « ពិតជាបាន កូន » ។ « តើមានរឿងអ្វី ? » « កាលពីម្សិលមិញនៅថ្នាក់កុមារ ក្មេងមួយចំនួនបានប្រាប់ខ្ញុំថា យើងមិនមែនជាគ្រួសារល្អទេ ដោយសារប៉ាមិនមែនជាសមាជិករបស់ព្រះវិហារយើង » ។

ប៉ារបស់មេកណ្តាលៀជាសមាជិកនៅព្រះវិហារផ្សេង ។ គាត់បានទៅការប្រជុំសាក្រាម៉ង់ជាមួយគ្រួសាររបស់ពួកគេនៅថ្ងៃអាទិត្យ ។ គាត់បានឡើងនិយាយពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់លីលី និងមេកណ្តាលៀ ។ មនុស្សគ្រប់គ្នាបាននិយាយថាគាត់ធ្វើបានល្អណាស់ ។ គាត់គឺជាប៉ាដីអស្សារ ។

« អ្វីដែលពួកគេបាននិយាយធ្វើឲ្យខ្ញុំចង់យំ » ។ មេកណ្តាលៀបានដកដង្ហើមធំ ។ « ហេតុអ្វីមនុស្សចាំបាច់ចិត្តអាក្រក់យ៉ាងនេះ ? »

ម៉ាក់ និងប៉ាបានសម្លឹងមើលមុខគ្នាទៅវិញទៅមក ។

ប៉ាបាននិយាយថា « ប៉ាត្រេកអរណាស់ដែលកូនបានប្រាប់ប៉ាម៉ាក់ពីរឿងដែលបានកើតឡើងនេះ » ។ « ម៉ាក់ និងប៉ាស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកខ្លាំងណាស់ ។ ហើយគ្រួសាររបស់យើងគឺសំខាន់ណាស់ចំពោះពួកយើង » ។

ម៉ាក់បានដក់ក្បាល ។ « ហើយគ្រួសាររបស់យើងគឺសំខាន់ចំពោះព្រះវរបិតាស្នាក់ផងដែរ ។ ទ្រង់ស្រឡាញ់ប្រុសប្រុសត្រីរបស់ទ្រង់ទាំងអស់ » ។

ធនដ្រប់បានទៅដក់ក្បាលនឹងមេកណ្តាលៀ ។ នាងបានឆេះត្រចៀករបស់វា ។

ប៉ាបាននិយាយថា « ព្រះវរបិតាស្នាក់ទ្រង់ស្គាល់យើង ហើយទ្រង់ប្រាប់ថាយើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក » ។ « គ្មានគ្រួសារណាមួយខ្លះនោះទេ ប៉ុន្តែយើងអាចបន្តពូជមរស់ពីសមត្ថភាពរបស់យើង » ។

« ប៉ុន្តែនៅតែឈឺចាប់នៅពេលមនុស្សនិយាយអាក្រក់ពីគ្រួសារយើង » មេកណ្តាលៀបាននិយាយ ។ « ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនយើងឲ្យមានសន្តានចិត្តចំពោះមនុស្សទាំងអស់ ។ ការនិយាយអាក្រក់ហាក់ដូចជាមិនធ្វើតាមព្រះយេស៊ូវនោះទេ » ។

ប៉ាបាននិយាយថា « កូននិយាយត្រូវហើយ » ។ « ប្រហែលពេលកូនចង់និយាយអ្វីអាក្រក់ កូនអាចចាំថាកូនមានអារម្មណ៍បែបណា នៅពេលអ្នកដទៃមានចិត្តអាក្រក់មកលើកូន ។ ដូច្នេះកូនអាចនិយាយអ្វីល្អដ៏ល្អសរីរ » ។

មេកណ្តាលៀបានដកដង្ហើមធំ ។ « ចាសប៉ា » ។ នាងសប្បាយចិត្តដែលនាងអាចនិយាយជាមួយម៉ាក់ និងប៉ា ។

« ដល់ពេលឱបគ្រួសារហើយ ! » ប៉ាបានទាញលីលី និងមេកណ្តាលៀយ៉ាមកហើយឱបពួកគេយ៉ាងណែន ។ ម៉ាក់ដាក់ដៃរបស់គាត់ជុំវិញពួកគេទាំងបីនាក់ ។ ធនដ្រប់រត់ជុំវិញពួកគេទាំងអស់គ្នា ។

« ខ្ញុំដកដង្ហើមមិនរួចទេ ! » លីលីនិយាយលេង ។ មេកណ្តាលៀបានលើច ។

ប៉ាបានសួរ « តទួរជួយអ្វីម៉ាក់—ដល់ធនដ្រប់អ្នកអាចហើយ ? » ។ គាត់បានលែងកូនស្រីគាត់ ហើយបានកាន់ព្រះគម្ពីររបស់គាត់ឡើង ។

លីលីបាននិយាយថា « ដល់ធនដ្រប់ហើយ ! » ។ « ហើយវាដល់ធនដ្រប់អធិស្ឋាន » ។

នៅពេលពួកគេអាចទប់ទាំងអស់គ្នាបានលុតដង្ហើមដើម្បីអធិស្ឋាន ។ មេកណ្តាលៀមានអារម្មណ៍សុខសាន្តកាលដែលនាងបានស្តាប់ប៉ាពោលពាក្យអធិស្ឋាន ។ នាងបានដឹងថា ព្រះវរបិតាស្នាក់ស្រឡាញ់គ្រួសាររបស់នាង ។ ●

© អេកស៊ូ ៤.៣២

